

Fontosabb díja is kitüntetései között az alábbiakat említhetjük: 1983-ban a Magyar Földrajzi Társaságtól Pro Geographica díjat kapott, 1987-ben Kiváló munkáért kitüntetést kapott a művelődési minisztertől, 1990-ben a FEB-SZET Kiváló FEB-tanára lett, 1994-ben a Magyar Természettudományi Társulattól Teleki Pál-érmét kapta meg, 1997-ben Eszterházy Károly Emlékérmét kapott a Főiskolától, 2003-ban

Udvarhelyi Kendoff Károly-émlékérmét kapott, 2008-ban pedig Pedagógus Szolgálati emlékérmét vehetett át.

Az Eszterházy Károly Egyetem Földrajz- és Környezettudományi Intézetének munkatársai sok szeretettel köszöntik az ünnepeltet 70. születésnapja alkalmából! A Jóisten éltesse erőben, egészségben és boldogságban!

PAJTÓKNÉ TARI ILONA – PATKÓS CSABA

LOVÁSZ GYÖRGY (1931–2016)

Szomorú szívvel tudatjuk a geográfusok társadalmával, hogy ismét elment közülünk szakmánk legendás fellendülési időszakának egyik utolsó tanúja, LOVÁSZ GYÖRGY professzor. Tudjuk, úgy vitte el a gyógyíthatatlan betegség, hogy az elkerülhetetlenbe beletörődve, méltósággal viselte a csapást, mégis igazságtalannak érezzük, miért kellett szenvedések között távoznia közülünk, hiszen egészen a legutóbbi időkig jó egészségben teltek számára az évtizedek.

Mindenesetre megnyugvással tölthet el bennünket, hogy LOVÁSZ GYÖRGY sikeres pályafutásra tekinthet vissza. Miután az ELTE Bölcsészettudományi Karán 1953-ban földrajz-történelem szakos diplomát szerzett, Nagykanizsára irányították, ahol a gépipari technikumban tanított. Kutatói terveit azonban nem adta fel. Büszkén mesélte, hogy 1954-ben BULLA BÉLA, az ELTE professzorának bátorítására fogott tudományos kutatásba, a zalai meridionális völgyek keletkezésének a vizsgálatába. Eredményeiről először 1956-ban számolt be közleményben, majd 1970-ben hosszabb tanulmányban foglalta össze véleményét ebben a témában. 1959-ben a Lenti-medence kialakulásáról írt értekezésének a megvédése után egyetemi doktori címet szerzett és az MTA Dunántúli Tudományos Intézetének tudományos munkatársa lett Pécsen. 1967-ben védte meg „A Dráva-Mura vízrendszer vízjárási és lefolyási viszonyai” című kandidátusi értekezését, amely 1972-ben jelent könyv formájában is meg, 1977-ben pedig megvédte a Duna vízrendszeréről akadémiai doktori értekezését. Ekkor az MTA DTI igazgatóhelyetteseként dolgozott.

1979-ben csaknem egy évtizedre szülővárosába, Budapestre, az MTA Földrajztudományi Kutatóintézetbe került. Részt vett Magyarország nagyszabású térképezései programjaiban, jelentősen hozzájárult több tematikus térkép (relief-energia, lejtőkategória és -kitettség, napfénytartam-veszteség, vízföldrajz) módszertanának és jelkulcsának kidolgozásához. Úttörő szerepet ját-

szott a recens geomorfológiai folyamatok térképi ábrázolásában és a települések természeti környezetének földrajzi szempontú tanulmányozásában.

1989-ben ismét Pécssett találjuk. A Janus Pannonius Tudományegyetemen – TÓTH JÓZSEFFel együtt – megszervezte az egyetemi szintű földrajz-tanár-, majd pedig a geográfus-képzést. Az ő szakmai munkássága is hozzájárult ahhoz, hogy a földrajz főiskolairól egyetemi szintre emelkedhetett az intézményben. Nyolc évig volt a Természetföldrajzi Tanszék köztisztviselőnek örvendő vezetője, és rektorhelyettesként is vezetői pozíciót töltött be. Ekkor írta az Általános természetföldrajz I-III. és az Általános vízföldrajz egyetemi tankönyveket. 2001 óta professzor emeritusként vett részt a Földrajzi Intézet oktató és kutatómunkájában. A Földtudományok Doktori Iskola működésében is tevékeny részt vállalt.

Országos tudáspolitikai munkásságát jellemzi, hogy az MTA Földrajzi Bizottságának évtizedekig volt tagja. A Magyar Földrajzi Társaságban választmányi tag és hosszú ideig a Dél-dunántúli Területi Osztály titkára volt.

Pályafutása során összesen 188 tudományos közleményt jelentetett meg, elsősorban a vízföldrajz, a geomorfológia, a környezetminősítés és a településkörnyezet témakörében. Kitüntetései: Baranya megyei kutatási díj (1999); a Magyar Földrajzi Társaság Lóczy Lajos emlékérméje (2001). Témavezetésével kitűnő doktori dolgozatok készültek: ELEKES TIBOR 2001-ben, GYENIZSE PÉTER 2003-ban, TÓTH GÁBOR és ÚJVÁRI GÁBOR 2006-ban védtek meg PhD értekezéseiket.

Nem feledkezhetünk meg azonban a száraz életrajzi adatok mögött az emberről sem. LOVÁSZ GYÖRGY alapvetően optimista életszemlélete minden nehézségen átségitette, hiszen minden dolognak képes volt meglátni a pozitív oldalát. Bölcsessége, embersége és segítőkészsége mindnyájunknak hiányozni fog! Emlékét megőrizzük!

LÓCZY DÉNES